

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114207494
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6114207494.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Amy Odalošovej v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom 811 01 Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému E. H., narodený XX. XX. XXXX, bytom XXX XX H., Za U. XXX, za účasti VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962 (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícií vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), so sídlom 811 02 Bratislava - Staré Mesto, Šafárikovo námestie 7, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom 811 09 Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 1 419,78 € s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Brezno, č.k. 6C/209/2014-73 zo dňa 27. 04. 2015 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/209/2014-83 zo dňa 02. 11. 2015, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 159,52 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 78,30 € žalobcovi zaplateného na účet Okresného súdu Banská Bystrica prostredníctvom spoločnosti Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, ktorá ho vráti po právoplatnosti uznesenia.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa v tom čase platného ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia konštatoval, že zastavenie konania zvinil žalobca, ktorý zobral návrh späť bez udania dôvodu a preto je povinný uhradiť trovy konania žalovanému resp. vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, ktorý zdieľa procesný úspech účastníka, na strane ktorého vystupuje. Vedľajšiemu účastníkovi priznal súd prvej inštancie náhradu trov konania, (trovy právneho zastúpenia) podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 15 písm. a/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 159,52 € (za dva úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia 71,37 € a vyjadrenie zo dňa 31. 03. 2015 a za dva réžijné paušály po 2 x 8,39 €).

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku o náhrade trov konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia zmenil a „pôvodnému“ vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Namietal najmä, že rozhodnutie súdu prvej inštancie

neobsahuje žiadne dôvody účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Ak už raz zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považuje za nedôvodné a nezákonné. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 5/2013. Argumentoval, že od 01. 01. 2015 bola pre vedľajšieho účastníka na strane žalovaného stanovená povinnosť predložiť súhlas toho, na strane ktorého má vystupovať, inak sa na takýto subjekt neprihliada. Vedľajší účastník uvedený nespĺnil a tak ako v iných prípadoch vstúpil do konania spôsobom, kedy o žalovanom mal informácie získané od súdu. Namietal, že vedľajší účastník ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka z dôvodu, že nepredložil súhlas toho, na strane koho má vystupovať iba vstúpil do konania spôsobom, kedy o odporcovi mal získané informácie od súdu.

3. Žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie č.k. 6C/209/2014-83 zo dňa 02. 11. 2015, ktorým opravil výrok II. uznesenia Okresného súdu Brezno, č.k. 6C/209/2014-73 zo dňa 27. 04. 2015 v znení, že „žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 159,52 €, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V zostávajúcej časti zostáva uznesenie súdu nedotknuté“.

5. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie vydal dňa 27. 04. 2015 s tým, že odvolanie voči nemu bolo podané dňa 13. 05. 2015. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), ktorý v zmysle § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety ods. 2 § 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ust. § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávnym noriem (§ 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016, ktorý zostal aj zachovaný po 30. 06. 2016. V dôsledku toho platí, že ustanovenie novej účinnej právnej úpravy od 01. 07. 2016 o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto koná na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 36/1995).

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnené vystupovať v konaní ako vedľajší účastník a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a v prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania, resp. trov právneho zastúpenia v zmysle zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016.

10. Z ust. § 93 ods. 1 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie či tu manželstvo je alebo nie je.

Toto ustanovenie, ktoré bolo do OSP zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. OSP, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ust. § 93 ods. 2 OSP je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ust. § 93 ods. 1 OSP špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ust. § 93 ods. 1 OSP, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. V konaní v zmysle OSP platného a účinného do 30. 06. 2016 mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, konal však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporovali úkonom účastníka, ktorého v konaní podporoval, posúdil ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014). Z vyššie citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV malo oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného, pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného, mu dávala špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014. Odvolací súd konštatuje, že z ust. § 93 ods. 4 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizovalo možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom advokátom a malo i právo na náhradu trov konania podľa v tom čase platného ust. § 137 ods. 1 OSP bez akýchkoľvek pochybností mu patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Ani OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016 vo svojich ustanoveniach nevyklúčovala, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

11. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval, že žalovaný výslovne neudelil súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, podľa názoru odvolacieho súdu táto námietka neobstojí, lebo v zmysle ust. § 93 OSP účinného do 31. 12. 2014 sa na vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyžadoval výslovný súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 23. 09. 2014.

12. V ad hoc došlo k zastaveniu konania z dôvodu, že žalobca podaním zo dňa 24. 03. 2015 doručeným súdu dňa 27. 03. 2015 zoberal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť bez akéhokoľvek zdôvodnenia. Súd konanie v zmysle § 96 ods. 1 prvá a druhá veta OSP v tom čase platnom a účinnom zastavil. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do predmetného konania dňa 23. 09. 2014. Dňa 13. 04. 2015 podal písomné vyjadrenie v ktorom sa k veci právne kvalifikovane vyjadril a to ešte pred tým, ako sa vedľajší účastník o späťvzatie návrhu dozvedel. Žalobca vzal návrh späť potom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovaného, pričom späťvzatie návrhu nijako neodôvodnil. Je možné konštatovať, že vedľajší účastník vystupoval v konaní v záujme ochrany práv žalovaného ako spotrebiteľa. Možno vidieť rozdiel medzi predmetným vyjadrením Občianskeho združenia všeobecnej ochrany práv spotrebiteľov a vyjadrením vo veci prejednávanej Najvyšším súdom SR sp. zn. 6 MCdo 5/2013, z ktorej vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania v písomnom podaní, ktoré bolo podľa názoru Najvyššieho súdu SR všeobecne a rámcovo prejednanom prípade všeobecná ochrana práv spotrebiteľov okrem toho, že kvalifikoval zmluvu ako spotrebiteľskú nezameranú sa iba na vznesenie námietky premlčania v rámci predprípraveného formulára, ale aj na predmetnú zmluvu. Právne posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že výslovne konštatoval, že zmluva neobsahuje výšku RPMN a preto sa úver podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona smr. č. 71/1986 Zb. o slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) požaduje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal aj na výšku odmeny za poskytnutie pôžičky, ktorá sa prieči dobrým mravom a podľa § 39 Obč. zák. je neplatná. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 1 MCdo 1/2009 z 31. 07. 2009. K vznesenej námietke premlčania v bližších súvislostiach uviedol, že žalobca si uplatnil okamžitú splatnosť úveru dňa 25. 03. 2010, pričom si mohol svoje právo na súde uplatniť už 26. 03. 2010, najneskôr však 26. 03. 2013. Žalobca podal

návrh na súd až 31. 03. 2014, teda po uplynutí premlčacej doby. Odvolací súd má za to, že nejde o úkon, ktorý by bol až tak formulárový a nenáročný, že by sa jednalo len o úkon administratívny, ktorého podstatou by bolo len doplnenie niekoľko málo údajov do vopred predtlačeneho formulára bez potreby detailnejšieho oboznámenia sa s obsahom žaloby a s jej prílohami. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 5/2013 vyplýva, že posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právnou úpravou ponecháva na zváženie súdu, ktorému nemožno toto oprávnenie uprieť. Je preto povinnosťou súdu, v rámci ktorej musí prihliadnuť na osobitosti každého jedného prípadu a svoje úvahy a závery dostatočne odôvodniť. Teda účelnosť trov konania je potrebné posudzovať v každej veci individuálne. Z uvedeného vyplýva skutočnosť, že strana sporu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktorý v konaní vystupoval ako vedľajší účastník vystupujúci v určitých typoch sporov opakovane nie je sama o sebe dôvodom, pre ktorý by neboli jeho trov v takýchto konaniach vynaložené účelne.

13. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval, že žalovaný výslovne neudelil súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, podľa názoru odvolacieho súdu táto námietka neobstoí, lebo v zmysle ust. § 93 OSP účinného do 31. 12. 2014 sa na vstup vedľajšieho účastníka do konania nevyžadoval výslovný súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 23. 09. 2014.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. 06. 2016 podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Súd prvej inštancie sa správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania zameral len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania.

15. Na záver odvolací súd konštatuje, že novela Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 353/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 do 30. 06. 2016 neobsahovala ustanovenia prechodného charakteru, preto novelizované znenie § 93 ods. 2 a 3 OSP bolo možné aplikovať na právne vzťahy odo dňa účinnosti tohto zákona, teda od 01. 01. 2015. Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bolo doručené súdu pred 01. 01. 2015. Uvedený právny záver nespochybňuje ani dôvodová správa k zákonu č. 353/2014 Z. z. a konštatuje, že odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov, ak z uvedeného v žiadnom prípade nevyplýva, že by uvedená novela zákonom č. 353/2014 Z. z. mala byť aplikovaná i na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou. Podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do konania zavedené právnou úpravou účinnou od 01. 01. 2015 do 30. 06. 2016 nemožno aplikovať na tie prípady kedy vedľajší účastník do konania vstúpil ešte za účinnosti starej právnej úpravy, ktorá takéto podmienky pre vznik vedľajšieho účastníctva nezakotvovala, pretože by sa tak podľa novej právnej úpravy posudzoval vznik právnych vzťahov a nadobudnutých práv, ktoré vedľajšiemu účastníkovi jeho vstupom do konania vznikli, ku ktorému došlo pred jej prijatím.

16. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania správne podľa v tej dobe platného a účinného ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie náležitým spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne náhrady trov konania, uviedol aplikáciu právneho predpisu, s konkretizovaním ktorý z účastníkov zaviniel zastavenie konania, za ktoré účelne vynaložené úkony právne služby priznal náhradu trov právneho zastúpenia, špecifikoval výšku tarifnej odmeny vrátane režijného paušálu za ten ktorý úkon právnej služby.

17. Odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie uvádzané argumenty zdôvodňujúce priznanie náhrady trov konania vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného sú správne a preto rozhodnutie v napadnutom výroku potvrdil. Výšku priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd nepreskúmal, nakoľko je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a žalobca v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti a účelnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmal.

18. Výrok, ktorým súd konanie zastavil (výrok I.) výrok o vrátenom súdnom poplatku (výrok III.) zostávajú v zmysle § 367 ods. 2, 3 CSP nedotknuté.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému ako aj Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania, ktoré by boli preukázané, odôvodnené a ktoré by predstavovali účelne vynaložené výdavky žalovaného (§ 251 CSP), ako aj Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktoré v konaní vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného v zmysle platnej a účinnej úpravy OSP do 30. 06. 2016, ktoré zdieľalo úspech žalovaného na strane ktorého vystupovalo, nevznikli. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).